

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A cigány.

Irtó: ...l ...l.

(Folytatás.)

. Visszatérek eredeti témámra, melytől a növényteni magyarázat miatt eltértem volt.

Egy másik módja a megállapításnak, hogy valamely cselekményt cigányok követtek-e el abból áll, hogy a nyomozó közeg azokat a tulajdonságokat, amelyek a cselekmény elkövetéséhez szükségesek voltak, a cigányok ismert tulajdonságaival összehasonlítja és mérlegelés tárgyává teszi, hogy mindezeket egybevetve, cigány volt-e a tettes? Itt mindenekelőtt ismét a cigánynak közismert aljas gyáva természetét kell figyelembe vennünk.

Mint már említettem, majdnem sohasem szabad cigányra gyanakodnunk oly gyilkossági esetben, amikor a körülményekből következtethető, hogy a gyilkos magát bizonyos veszélynek kitette volna, vagy hogy áldozatával szembeszállt volna. Épp oly kevéssé kísérlük meg a cigányok az olyan házból való lopást, amelyről tudják, hogy abban néhány elszánt férfi tartózkodik, különösen, hogyha ezek hozzá még fel is vannak fegyverezve.

Ha a tettenért tolvajnak megmagyarázhatatlanul ügyes módon, magas emeletről, vagy esőcsatornán stb. való leereszkedés által sikerült elmenekülnie ötven százalék amellett szól, hogy cigány volt a tettes, míg viszont kizártnak vehető, hogy egy cigány hasonló meglepetés esetén egy merész ugrást kockáztatna meg a bizonytalan mélységbe, mert annak, hogy ily módon lábát törje, vagy nyakát szegje, nem teszi ki magát a more.

Az is jellemző, hogy a cigány a legtöbb lopásnál felfegyverzi magát: furkósbót, fejszét tesz maga mellé, sőt a szájába teszi keresztbe a nyitott kést s úgy „dolgozik”, hogy esetleges meglepetés esetén védhesse magát, illetőleg támadhasson fegyverével, amire azonban soha sem kerül rá a sor, mert mindent elkövet, csak nem védekezik, s úgy menekül, amennyire csak lehetséges. Viszont sokszor van rá eset, hogy a menekülő cigányról üldözőjére, azonban ezt is rendszerint valamennyire védett helyről teszi.

Jellemző a cigány kedélyállapotára az a mód, ahogyan a gyilkosságot elköveti. Szolgáljon erre például a következő eset. A kilenczvenes évek elején Stájerország keleti határának egy magános erdei útján meggyilkolva találtak egy osztrák csendőrt: teste több mint ötven sebtől volt boritva. A helyszíni szemlén megállapított, hogy a csendőr az út szélére letelepedett s minden valószínűség szerint pipára akart gyújtani, mert dohányzacskója, nyitva hevert mellette, a dohány elszórva s pipája félig frissen megtömve. A szerencsétlen csendőr rettegett réme volt a csavargó népségnek, s elsősorban a cigányoknak, akik őt az előbb vázolt helyzetben orvul megtámadták és meggyilkolták.

Hogy mily bestialitással követték el a gyilkosságot, mutatja az a számtalan halálos szurás, amelyet még akkor is ráérték áldozatukra, amikor az kétségtelenül már régen kiszenvedett. Részben azért szurkálták összevissza a cigányok a csendőrt, hogy egész bizonyosak legyenek annak haláláról s hogy az valamiképen többé ne árthasson nekik, de különösen kifejezésre juttatta ezen esetben vérszomját a cigány, aki kéjelgett abban, hogy az annyira gyűlölt férfit megtorlatlanul összevissza szabadalhatja.

Néhány nappal a gyilkosság után a nyomozó csendőrajőr nem messze a helyszínétől egy félig rombadőlt falon egy kezdetleges rajzra lett figyelmes, amelynek jelmagyarázata azonban kétségen felül állt. A rajz egy torzszerűen ugyan, de félre nem ismerhetően rajzolt arc volt, a melyen a csendőrök ismert kakastollas fejdíszje volt. Az arcvonások akként voltak felismerhetőkké téve, hogy a meggyilkolt csendőrnek hatalmas kifent bajusza ügyetlenül bár, de félre nem ismerhetően volt utánozva; a fej köré négy, hegyével a fej felé irányított kés volt rajzolva. Hogy a rajz *előbb*, azaz nem a gyilkosság *után* került a falra, azt az a körülmény igazolja, hogy az eső erősen megviselte, holott a gyilkosság és a rajz felfedezése közötti időben egyáltalában nem esett s így minden kétséget kizárólag az a gyilkosságot megelőzőleg került a falra.

Egyes kriminalisták akként magyarázták ezt a rajzot, hogy az titkos felhívás volt a cigányok részére, a

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház-utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserezése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

csendőr meggyilkolásában való részvételre, talán ez a magyarázat állja meg leginkább helyét. Dr. H. Gross viszont azt mondja, hogy ez valószínűleg egy fenyegető figyelmeztetés akart lenni a meggyilkolt csendőr részére oly célzattal, hogy ne üldözze őket többé, mert különben rálesnek és megölik. Nem lehetetlen egyébként, hogy ez a derék csendőr, ha tényleg rátalált volna a rajzra, talán óvatosabb lett volna s legalább azon az elhagyott helyen nem portyázott volna egymagában éjnek idején. (Ausztriában úgy a nappali, mint éjjeli időben portyázó rendes járőr egy főből áll.)

A bűncselekmény elkövetésénél igen nagy indító ok a cigánynak fékezhetetlen és erőszakos élvhajhászó természete. Meglátni, megkivánni és megkaparintani akarni valamit, az nála jóformán egy fogalom. Így például olyan vidéken, ahol gyakran átvonulnak a cigányok, kész veszedelem, ha a cigánykaraván éppen akkor halad el valamely tanya vagy ház előtt, amikor ott történetesen disznót ölnek. Egész bizonyos lehet az a gazda, hogy a karaván éjszakára visszatér és hacsak lehetséges, kilopja a maga részét a disznóhúsból. Ily esetben a cigánynál a megkivánnás az indítóok a lopásra, mert hiszen tudja azt a cigány nagyon jól, hogy alig van parasztház, amelyben nem lenne füstölt disznóhús bizonyos időszakokban, tehát kizárólag a hús látása ingerli és készíti a lopásra.

— «Hiába, nem tehetünk róla, hogy ilyenek vagyunk» — jellemzi a fajtaját egy vén cigányvajda — «lopunk ameddig élünk; sőt egy mondásunk szerint: tégy egy aranyat a cigány sirjára, bizonyos lehetsz felőle, hogy kinő a cigány karja a sirból s utánakap az aranyt».

Minden paraszt tudja, hogy milyen káros dolog ránézve, ha az átvonuló cigánykaraván valami kíváncsi holmit pillant meg a portáján s tőle telhetőleg védekezik is ellene, de bizony a legtöbb esetben eredménytelenül, mert hány esetben látja a cigány a parasztot s viszont mily ritkán veszi ez amaszt észre! Rókamódjára ólálkodik körül a falut, a parasztházat, az urilakot egyaránt, mindent észrevesz, meglát, megfigyel, míg őt senkisé nem látja s csak ha lába kelt a holminak akkor eszmél rá a káros, hogy talán cigány volt a tettes s talán üldözni is kellene, holott ez már a harmadik határban üzi átkos játékait.

Igen érdekes módját a cigány által elkövetett lólopásnak ismerteti Kavenik vizsgálóbíró. K. vizsgálóbíró ismételtén megfigyelte, hogy a cigányok rendszerint ott lopnak lovat, amely helynek a közelében a következő, vagy azt követő napon vásár lesz, s itt tűnik ki, hogy milyen tapasztalt pszichológus a cigány. A káros feltétlenül arra számít, hogy lovát és a tolvajt a vásáron megkeríti s ugyanezért feleslegesnek tart minden üldözést vagy egyéb szélesebbkörű intézkedést. Nos, a

cigány épen ezt akarta elérni s mialatt a káros a vásáron keresi kétségbeesetten lovát, azalatt a cigány már a második vármegyében csiszárkodik vele.

Száltében beszélnek és hiszik az emberek, hogy a cigány előszeretettel lop kis gyermekeket s hajmeresztő mesék vannak az ily gyermekrablásokról közszájon. De csak közszájon, mert cigányok által elkövetett gyermekrablást aligha látott valaki s akták is hiányoznak az ily esetekről. A legtöbb cigányismerő ezt majdnem kizártnak tartja, mert figyelembe kell venni, hogy a cigány igen szapora és termékeny faj s így nem szorulnak rá idegen csemetéket is etetni s amellett nem bolondok, hogy magukat veszélynek kitegyék, mert bizonyos, hogy az általánosan elterjedt néphit mellett, hogy a cigány gyermekeket rabol, kétségtelen, hogy azt a cigánykaravánt, amelynél a falunépe egy idegen és pláne vak, vagy elnyomoritott gyermeket talál, hamarosan agyonverné.

Dr. H. Gross azon a véleményen van, hogy a gyermekrablás meséje is csak olyan talajból fakadt, mint az előző évszázadok rémtettei, amikor százsámra vádoltak meg cigányokat emberhúsevással s azokat a kintadon kicsikart beismerő vallomásaik alapján borzalmas kínok között kivégezték. Ugy az egyik, mint a másik eset a nép csapongó fantáziájának szüleménye, amely az idegenszerű, meg nem értett és mindenesetre gonosz indulatu embereknek a legkalandosabb és leg-lehetetlenebb dolgokat is tulajdonítani képes.

Egy körülmény azonban mindenesetre feltűnő marad e dologban: a néphit szerint ugyanis a cigány előszeretettel lopja a vöröshaju gyermeket és különös, hogy viszont a cigányok hite szerint a vöröshaj (cigányul bala kammersko = napnak a haja, naphaj) szerencsét hoz. Eszerint közelfekvő lehet az az egyetlen feltevés, hogy a cigány (miután az ő rajkói — kivéve az albinókat — kivétel nélkül koromfekete hajzattal ékeskednek), hogy a szerencsét megnyergelje, ilyen «szerencséthozó» vöröshaju gyereket lop.

Az sincs azonban kizárva, hogy a kolduló vagy kuzruszó cigányok az ilyen rőt-haju gyermekekkel szemben — épen az ő hitük folytán — különösen kedvesek s az sem lehetetlen, hogy az ily gyermeknek szerencséthozó tulajdonságáról nyilatkoztak is. Miután azonban a cigányok gyermeklopásáról szóló mesék fennállanak, egészen érthető, hogy azok az emberek, akiknek rőt-haju gyermeke a cigányok tetszését megnyerte, később megijednek, hogy a cigányok a gyereket ellophták, mert hiszen szerintük «a cigányok mindazt, ami tetszésüket megnyeri, ellopják». Tovább fűzve ily módon az okoskodást, hogy a cigányok a gyereket ellophták volna, az elbeszélés folyamán a tényállás könnyen oda-modosul, hogy azt a cigányok tényleg el is lopták

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

***** Zsótér-bórház, Városháza mellett. (Rákóczi lovas szobrával szemben.) *****

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. Csendőrségi diszvarrógépek. Világhírű tunéliküll pathéfonok. Világhírű tüss gramfonok. Lemez újdonságok, kerékpár felszerelési cikkek, gummik, villamos zseblámpák és elemek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

Ilyen területen is folynak harczok.

aminthogy nap-nap mellett látjuk és halljuk az egyes eseményeknek szemtanúk által előadott, a valósággal egyáltalában többé össze nem egyeztethető, torzított leírását.

Dr. H. Gross megemlíti, hogy vizsgálóbírói gyakorlata közben egyetlen egy olyan esete volt, amelyben gyanuja támadt egy cigánykaravánra, hogy az gyermeket rabolt volna s akkor különösképen csakugyan róthaju gyermekről volt szó. (Folyt. köv.)

A titkos csendőr.

Irta: Nyomozó.

(Vége).

Február 10-én már a lajosmizsei határban találkoztunk Tóth Rudolfal, a hol Bujdosó Imre ottani tanyai lakos előtt a nagykőrösi őrs csendőrhelyettesének adva ki magát, azzal a hazug állítással, hogy egy, a közeli szomszédban történt lopási ügyben sürgős nyomozást kell teljesítenie, ismét lovat kért s az e célra átengedett 1800 K értékű lóval este azzal távozott el, hogy reggel visszahozza.

Eme ígéretének teljesítésével azonban ép úgy mint a többi esetben, adós maradt. Ehelyett a lóval Vecsésre ment s ott egy ismeretlen lókereskedőnek azt eladta 800 K-ért, de mert a csendőrség rájött a dologra, a kereskedő, mikor megtalálták nála, mindjárt visszaadta azt a tulajdonosának.

Mig ebben az összegben tartott, ismét a fővárosban és közeli környékén mulatott a szélhámos, anélkül, hogy valahol gyanussá tette volna magát. Majd pedig, mikor a pénze elfogyott, Február 27-én Soroksárról, a hol éppen akkor tartózkodott, gyalogosan Kiskunlaczházára indult, hogy a másnapi országos vásárban az addigiakhoz hasonló módon pénzt szerezzen.

Taksony község határában haladva, az országúton utolérte őt Urbik Sándor dunaharaszti korcsmáros, a ki egylovas kocsijával szintén Kiskunlaczházára igyekezett. Tóth Rudolf megkérte nevezettet, hogy vegye fel a kocsira, ő is Laczháza felé megy, mire ez szívesen eleget tett a katona kérésének.

Még aznap este, nyolcz óra tájban egy szakaszvezetői rendfokozatban levő katona érkezett, egyfogatu kocsival Gál Bálint laczházai lakos tanyájára és az esős, sötét időre tekintettel szállást és vacsorát kért, azt állítván, hogy vásárra jön, de nem tud tovább haladni, mert kocsija egyik kereke utközben meghibázott.

Ezek adtak vacsorát és szállást a katonának, de mert gyanus volt előttök, nem a szobában, amint ő kérte, hanem csak az istállóban. De mialatt nevezett lovát az istállóba bekötötték, Gál Bálint fia felismerte azt és meg is jegyezte, hogy a ló az Urbik Sándoré; ezenkívül észrevette a katona azt is, hogy a nevetlen ujjának megsebesüléséről hangoztatott azt az állítását, hogy az a kocsival való bajlódás közben sérült meg, Gálék gyanakodva fogadják s őt magát is gyanusnak tartják, minélfogva éji fél 11 óra tájban kocsiba fogta a lovat s a szakadó eső daczára elhajtott Gáléktól azzal a kijelentéssel, hogy elmegy, mert úgy is látja, hogy nem akarnak neki ágyat adni.

A szakadó esőben azonban hamarosan eltévesztette az utat, minélfogva kénytelen volt a Szikora Ferenc mezőőr tanyai lakására betérni, a hol szintén szállást nyervén, másnap reggel hat óráig nyugodtan aludt. Annál nyugtalanabb volt azonban Szikora, a ki amiatt, mert a katonát igen gyanusnak találta, egész éjjel virasztott nyugodtan alvó vendége mellett.

Február 28-án reggel, mikor már mindenféle jól lehetett látni, a feltveörzött vendég is elkocsizott Dömsöd-Kunszentmiklós felé.

Ugyanaznap délelőtt Majosháza község előljárósága értesítette a kiskunlaczházai őrsöt, hogy a határban egy ismeretlen férfi hullát találtak, a melynek a külsején észlelhető jelenségekből is látható, hogy erőszakos módon halt el.

Tóth Ferencz őrmester őrsparancsnok telefonon bejelentette, ezt az esetet a ráczkevei járásparancsnokságnak, mire Dékány Benedek járásőrmester is kiszállott a helyszínére s egyidejűleg kirendelte a nyomozásban leendő részvételre Szerző Gábor őrmester dunaharaszti őrsparancsnokot is.

A hulla kilétét nem tudták megállapítani, mert sem a rajta talált ruházatban, sem a tőle néhány lépésnyire talált télikabátban semmiféle irás vagy más olyan tárgy nem volt, a mi legkevesebb támpontot is nyújtott volna nevezett kilétére vagy illetőségére nézve.

A helyszini szemle megejtése után a hullát beszállították Majosháza községhezárára, a két őrmester pedig a sáros talajban még egészen jól kivehető kocsinyomon megindult az ugynevezett pesti országút irányába, megállapítani azt, hogy mely irányból tért le a kocsik Majosháza felé.

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10-12-15-20 korona

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
finomabb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. azél óraműszerkezettel

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kéréndő.

Tűzérségi áliás.

Ezt könnyű volt megállapítani, mert egészen az országutig sértetlen volt a nyom, sőt még az országuton is jódarabon, úgy, hogy kétségtelenül felismerhették, hogy a kocsi Taksony irányából jött. Ezután a hulla találati helyétől elvezető másik nyomot is megvizsgálták, amely egy jókora kerülővel szintén az országutra vezetett, de ott Kiskunlaczháza felé fordulva, elveszett az időközben már ott járt többi kocsi nyomai között.

Mialatt a két őrmester ezeknek a nyomoknak megállapításával foglalkozott, egy nő érkezett hozzájuk Taksony felől és Urbik Sándornénak mutatván be magát, panaszt tett, hogy férje a dunaharaszti határbeli korcsmájukból előző napon Laczházára ment egyfogatu kocsijával és még most sem tért haza, holott megállapodásuk szerint már reggel otthon kellett volna neki lenni.

Az asszony magyarázatából, hogy a férje milyen koru, testtallásu és kinézésű férfi volt, a két őrmester mindjárt sejtette, hogy a talált hulla Urbik Sándor holtteste, de az asszonynak csak annyit mondtak, hogy egy férfi hullát találtak ugyan a majosházai határban, amelyet szintén egylovas kocsin vittek oda, tehát nézze meg a majosházai községházánál, hátha az ő férje hullája az.

Ez mindjárt ráismert volt férjére a holttestben, de arra nézve, hogy mennyi pénz lehetett nála, megbízható módon nem tudott nyilatkozni. De nem tudott felvilágosítást adni arra sem, hogy ment-e valaki a férjével a kocsin, mert — mint monda — onnan hazulról egyedül jött el, hogy Laczházáról két zsák lisztet hoz s hogy utközben akadt-e utitársa vagy előre megbeszélt terv szerint vitt-e magával valakit, arról semmit sem tudott mondani.

Ez adatok alapján és a már említett nyomokon Kiskunlaczháza irányában nyomozva, értesült a járőr Gál Bálinttól, majd tovább haladva Szikora Ferencztől, hogy nálok az előző éjjel egy erős termetű, magas, barna, szakaszvezetői rendfokozatban levő katona járt, még pedig, mint Gálék határozottan állították, az Urbik Sándor egyfogatu kocsiján; Szikora pedig arra adott felvilágosítást, hogy az illető Kunszentmiklós irányába kocsizott el.

Ezek előtt a katona Németh Sándor csendőrhelyettesnek adta ki magát s mind a kettőjük állítása szerint, annál egy hosszú (Werndl-féle) szurornynál egyéb fegyver nem volt.

A két őrmester a kapott személyleírásból és a már fentebb felsorolt és körözésekből ismert adatokból mindjárt tudta, hogy ez a katona Tóth Rudolf katonaszökevény lehetett s hogy a gyilkosságot is kétségtelenül

nül ő követte el. Megerősítette őket ebbeli feltevésükben az is, hogy a kocsin tovalhaladó katonával találkozó között akadt olyan tanu is, a ki Tóth Rudolfot személyében ismerte és megtudta mondani, hogy nevezett 1911—12 években Dunszt Károly soroksári sörkereskedőnél lakott, mint kocsis és igen gyakran látták őt Kiskunlaczházára és vidékére sört fuvarozni.

Mindhogy ezeket az adatokat a kikérdezett sörkereskedő is megerősítette, Dékány járásőrmester a beszerzett adatok alapján úgy a Kunszentmiklós irányában levő, mint a dunántuli őrsöket megkereste táviratilag, hogy a szökevény rablógyilkos után nyomozzanak.

Ekkorára ugyanis az Urbik Sándor hulláját a vizsgálóbíró felbonczoltatta és az orvosszakértők megállapították, hogy nevezettet a támadója oly erővel térdelte, vagy taposta meg, hogy a szegycsontja és egy pár oldalbordája eltört s miután az eltört csontszilánkok a szivburkot megsértették és az erőszakos nyomkodás, taposás következtében szivrepedés is következett be, az áldozat, még orvosi segítség esetén is menthetetlenül elhalt volna. De siettetten a halál bekövetkezését az is, hogy a tettes a valószínűleg segítségért kiabáló áldozatnak a száját oly erősen befogta, hogy fogai az ajkak belső felületébe mélyen belevágódta, szóval megfojtotta. A rablógyilkosság ténye tehát kétségtelen volt.

A táviratokra hamarosan megjött a válasz.

Huszár őrmester dunavecsei másodaltiszt ugyanis megállapította, hogy a tettes február 28-án Kunszentmiklóson járt, ott a kocsit és a lószerszámot Meisl Jakab kereskedőnek 96 koronaért eladta, ő pedig lóháton a Duna irányába elmenekült és Dunapentelén át is ment a Dunán.

Ezen adatok birtokában Tóth őrmester Dunapentelén át Szerző őrmester pedig Pusztá-Adonyszabolcs felől indultak gyanúsított keresésére, utóbbi egyidejűleg egyik őrsről telefonon fellármázta a közeli őrsöket a nyomozásnak a saját őrskerületeikben való azonnali bevezetésére is.

Gyanúsított ezalatt Dunapentelére, onnan Pusztá-Adonyra, majd Seregélyesre s végül Sárodra ment s minthogy pénze volt, közben a lovat megvasaltatta, Nagyperkátán pedig egész nap a méneskatonákkal mulatott, mikor pedig a pénze elfogyott, a lovat is áruba bocsátotta, de mivel ez nem sikerült, Sárosd községben Rapai Györggyel csereüzletet kötött olyképen, hogy annak 500 K. értékű havi vakságban szenvedő lováért és 60 K. ráfizetésért az Urbik-féle lovat átadta. Az összegből azonban csak 20 K.-t kapott meg, mert Rapai 40 K.-t a járlat megküldéséig visszatartott.

Gyanúsított itt Németh Sándornak, a dunaföldvári

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégly ára háboru idejére 3-30 kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariæ gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

bíró fiának adta ki magát s hogy e ravasz állítását valószínűnek tüntesse fel, egy a budapesti 1. honvéd pótzászlóalj parancsnokság felzetével ellátott és február 27-éről keltezett Szolgálati jegyet mutatott fel Rapai előtt a következő szövegű meghagyással:

„Német Sándor szakaszvezetőt utasítom, hogy járőr-szolgálatban az engedély nélkül és igazolatlanul távollevő legénységi állományu egyéneket karhatalmilag állítsa elő.»

Pecsét és aláírás nem volt ugyan a Szolgálati jegyen, de gyanúsított oly ügyesen mutatta azt fel Rapai előtt, hogy ez a jelzett hiányokat nem is vette észre, egyébként pedig a nyomtatott úrlap eloszlatta minden kétségét.

A csere megtörténte után a szélhámos kiment a határba és egy tanyán szállást kérve, másnap — 4-én — reggel 6 óráig ott aludt, azután pedig lóra ült és átment a szomszédos Herczegfalva község határába s ott az előzetesen kapott tájékozódás után megtalált Bank csárdába tért be s magának és lovának ellátást kért.

Mialatt ott reggelizett és borozott, odaérkezett a Szerző őrmester által nyomozásra felhívott herczegfalvai őrsnek a másodaltiszte egy népfelkelővel. A szélhámos még ezek előtt is feltalálta magát. Még mielőtt a járőr igazolásra szolitotta volna fel, ő ment a járőr elé és engedélyt kért az őrmestertől, hogy egy pohár borral megkinálhassa, majd pedig midőn ez a szíves vendéglátást visszautasította, azt kérte, hogy legalább a népfelkelőnek fizethessen egy fröcscsöt.

Az őrmester ezt is visszautasítván, felszólította nevezettet, hogy igazolja magát, mire ez a legnagyobb nyugodtságot színelve, Németh Sándor szakaszvezetőnek mutatta be magát, ottlétét pedig azzal igyekezett indokolni, hogy egy katonaszökevényt keres, de az erre vonatkozó igazolványát illetve megbízó iratát elvesztette.

Már-már úgy kezdett a dolog alakulni, hogy az őrmester elhiszi a szélhámos előadását, mert bár a kapott személyleírás körülbelől megfelelt a szakaszvezető személyleírásának, de mert a lovat időközben kicserélte, az erre kapott leírás nem volt megfelelő, mégis arra való tekintettel, hogy nevezettnek kellő igazolása hiányzott, a járőr őrizet alá vette őt a lóval együtt és bekísérte az őrsre Herczegfalvára.

Kevéssel később ugyancsak a Bank csárdába érkezett Szerző őrmester és értesülvén a szélhámos őrizet alá vételéről, nyomban az őrsre sietett és leleplezte az álnévhez még mindig ragaszkodó szélhámost, a ki ekkor beismerte, hogy ő csakugyan Tóth Rudolf és megmagyarázta a lócsere és egyidejűleg beismerte Urbik Sándor kirablását és meggyilkolását is.

Előadása szerint ez a következőképen történt:

Amint Urbik őt a kocsira felvette, rögtön elhatározta, hogy nevezettől a lovat, ha másként nem lehet, erőszakkal is elveszi. Nehogy pedig e szándékában esetleg mások megakadályozhassák, régebbi tapasztalatból ismer-

vén a vidéken a járást, alig haladtak pár száz lépésnyire, elragadta Urbikról a gyeplőszárat és egy dülőuton lefordította a lovat az országutról a kis Duna felé.

Urbik rosszat sejtve, leugrott a kocsiról és hátul a saroglyába kapaszkodva, hol segítségért kiabált, hol meg a pénzt — állítólag 1 K. 44 fillért — mutogatva, kérlelte őt, hogy vegye el azt, csak a lovat adja vissza.

A szélhámos attól tartva, hogy a kiabáló segítséget kaphat, megállította a lovat és hirtelen ki akarta azt fogni a lámból, hogy arra felkapva, elnyargalhasson, de mivel Urbik erre közbelépett és mindenképen megakadályozni igyekezett a ló leszerszámozását, ő megragadta a nála jóval gyengébb embert, földreteperte és nagy erővel a mellére térdelve, fojtogatni kezdte azt.

Örületos küzdelem fejlődött ki a rabló és áldozata között, miközben utóbbi, hogy menekülhessen, támadója nevetlen ujját szájába kapva, majdnem csontig leharapta arról a hust. Erőlködése azonban már hiabavaló volt s ott halt meg a rabló kezei között.

Utóbbi ekkor feltette, a kocsijára a hullát, a pénzt — melynek összege az elhaltnak leánya szerint 40 K. lehetett, de az özvegy szerint is több volt a rabló által beismert összegnél — elvette, majd letérve a dülőutról, a kis Duna partjához hajtott, ott a tulajdonos nevét jelző táblát a kocsi oldaláról leszakította, a Dunába dobta, azután visszatért a Majosháza felé vezető utra, onnan egy tengeri földre bekanyarodott és előbb az elhaltnak a télikabátját, nébány lépéssel odébb pedig a hulláját a kocsiról ledobta és egy közeli dülőuton kihajtott az országutra és — a mint már fentebb említettem — tovább kocsziva behajtott a Gál Bálinték tanyájára.

E beismerés után még négy napig nyomozott vele az egyesült járőr, miközben a többi, már fentebb felsorolt s nevezett által minden habozás nélkül beismert bűncselekményeket is felderítette. Usupán azt tagadta a szélhámos, hogy a Szabó Ambrus felsőszentkirályi lakos lovát betörés mellett lopta volna el, azt állítván, hogy azt is úgy csalta ki a hazugsággal félrevezetett gazdától, mint később a többieket.

Az Urbiktól elrabolt ló, kocsi és szerszámok értékét a budapesti honvéd hadosztálybíróság, a hol az ügy tárgyalásra került, 1500 koronában állapította meg.

Tóth Rudolfot pedig bűnösnek mondta ki a szökevénylopás, csalás és rablógyilkosság büntetteiben és ezek miatt őt, múlt évi október hó 31-én, a m. kir. honvédségből való kicsapás mellett, kötél általi halál büntetésre ítélte.

A budapesti honvédkerületi fogházban várja most a szélhámosból rablógyilkossá vált katonaszökevény, hogy előterjesztett semmiségi panasza, esetleg a legfelsőbb kegyelem változtat-e a hadosztálybíróság ítéletén s ha igen, hány évi súlyos börtönben szabja meg az elkövetett többszörös büntetett arányban álló szabadságvesztés büntetését.

Az érdekelt őrök pedig megtanulhatnak e leírásból annyit, hogy ha már kezdetben, mikor még a szélhámos az imitt-amott elkövetett csalásokkal és álnév alatti feljelentésekkel ugyyszólván bujócskát játszott velök, alaposabb, kitartóbb és általánosítottabb nyomozással igyekeztek volna öt kézrekeríteni, éppen úgy elfoghatták volna, mint az az utóbbi járőrnek sikerült és ekként megakadályozhatták volna a többi súlyos bűncselekmények elkövetését és egy családnak a családfő elpusztulása által történt gyászbaborítását.

KÉPEINKHEZ.

Az olasz harctérről.

Szemet-lelket gyönyörködtető természeti szépségek, a szabad természet gyönyörű panorámája békében, leküzdhetetlennek látszó és ezer veszéllyel megközelíthető természeti akadályok most a háborúban azok a területi változatosságok, amelyeket a jelen számunkban közölt képek tárnak az olvasó elé.

Hiszen a többi frontokon is vannak ilyen helyek mindenütt, akármelyiket is vizsgáljuk. Hegy, völgy és csak igen kevés síkság a világháború harctere. Hogy melyik jobb a háborúra: a síkság-e, vagy a hegyvidék? Azt mindig a körülmények határozzák meg. És ezenfelül még a harcosok kitartása erejének kifejtése, leleményessége és ügyessége. Egyszer nekünk jó, másszor az ellenségnek. Sok esetben pedig mind a két félnek hátrányos. Az olasz harctéren pl. eddig nekünk volt jó, mert megkönnyítette a védelmet. Mi pedig, mint már számtalanszor hangoztattuk, védekező háborút folytatunk csupán. Támadólag csak ott és akkor léptünk fel eddig, ahol azt hadiérdekeink okvetlenül megkivánták.

Az olaszok hadiereje tudvalevőleg nincs úgy szétforgácsolódva, mint a miénk. Albánia déli részének kivételével alig van másutt olasz katonaság. Ott is kevés. A mi hadseregünk pedig, a szövetségi hűségnek megfelelően, megoszlik az összes harctereken s így csak annyit állíthatunk a kevés híján egész olasz haderővel szembe, amit másutt nélkülözhetünk. És haderőnknek ez a másutt nélkülözhető része mégis két év óta tartja már féken a támadásokban kifáradhatatlannak látszó olasz hadsereget. És bizony hiába voltak a hallatlan erőfeszítései és a minden képzeletet felülmúló pergőtűzei az olasz hadseregnek, mégis csak igen csekély területi nyereség az, a mit az óriási ember és anyagáldozattal két év óta kivíthattak. Az olaszok eddigi eredménytelenségét és a mostani — már tizedik — olasz offenzíva összemorzsolódását pedig, hadseregünk hősie és kitartó védekezésén és harcmódorán felül, főleg ezeknek a képeink által is igazolt rendkívüli természeti akadályoknak tulajdoníthatjuk.

HIREK.

Adományok. Legujabban a következő adományok folytak be hozzánk: a cs. és kir. 2. hadsereg szállásmester osztályának III. kordon szelvényéhez beosztott legénység gyűjtése, a háborúban megvakult bajtársaik javára: 139 K 80 fill. E célra adakoztak: Czéh József, Laki József, Zarka Alajos, Illés József II., Petrusovics János, Sándor János, Vass Imre, Szilágyi Lajos II. m. kir. csendőralőrmesterek, Smely Károly, Michelmaier József, Hocke József, Hetfleis Vencel cs. kir. csendőralőrmesterek, Bugyul László, Balla Mihály, Bóni Márton, Bogdán Antal, Fábián János, Szabó Ferencz, Schmiedt Péter, Beke András pótcsendőrök 5—5 K-át, Csiki Ferencz, Vincze Ferencz, Müller Károly, Zajonc Flórián pótcsendőrök 4—4 koronát, Petka Gusztáv m. kir. csendőralőrmester, Dávid István, Dávid László, Oltyán Flórián pótcsendőrök, Ledniczki Mihály, Menyhárt János, Tarlics Stefán loápolók, Tkaczuk Mihály, Kozár Szilárd pótcsendőrök 2—2 koronát, Barna Imre m. kir. csendőralőrmester, Orosz Lajos, Vajas János pótcsendőrök, Szomolai János loápoló, Kázmér János tisztiszolga 1—1 K-át, Szijj István és P. Kovács András loápolók 40—40 fillért. Balogh Lajos alőrmester Nagyselykről, az internátus javára, 12 K 75 fillért küldött. Az adományokat rendeltetési helyökre juttattuk.

Czigányok garázdálkodása. A balázsfalvi örskörlethez tartozó Monora községben és környékén május 6-ról 7-ére virradóra egy elszánt cigánykaraván nagy pusztítást vitt véghez, rettegésbe ejtve ezáltal nagy területen az egész lakosságot. Így Spech György monorai lakostól 600 K készpénzt, 2692 K értékű ruhaneműt, bort és élelmiszert, Olteán Márton monorai lakostól 510 K értékű ruhaneműt és élelmiszert Bartmusz János monorai lakostól 344 K értékű ruhaneműt, Kessner Sámuel monorai lakostól 13 K értékű ruhaneműt és élelmiszert, Schemmer Mihály monorai lakostól 7 K értékű élelmiszert, Popa Miklósné csicsóholdvilági lakostól 288 K értékű ruhaneműt és élelmiczikkeket, Marginián Tódor csicsóholdvilági lakostól két darab 80 K értékű bárányt, Borz János szászcсанádi határbeli erdőőrtől egy női aranyórát, egy hosszú arany nyaklánczot, két karkötőt, három aranygyűrűt, 908 K értékben, Schermer Frigyes monorai határbeli lakostól 150 K készpénzt és 436 K értékű ruhaneműt és élelmiczikkeket loptak el betörés útján. Az összes kár 5278 K-t tett ki. A vakmerő banda utáni nyomozást a balázsfalvi és szászcсанádi őrök járőrei bevezették, mely nyomozás folyamán a szászcсанádi erdőben megtalálták azt a helyet, ahol a cigányok táboroztak és a lopott élelmiczikkekből lakmároztak, a hasznavehetetlen lopott tárgyakat pedig eldobálták. Ezen erdőség nagy kiterjedésű lévén, annak átkutatására a két említett őr elégtelen volt, a balázsfalvai szakasparancsnokság 20 csendőrt összpontosított. Az összpontosított csendőrség most már teljes erélylyel fogott hozzá a nyomozáshoz, melynek során 36 főből álló kőborczigány karavánt vett őrizet alá, amely karaván két idősebb, hat katonaköteles férfiből, 17 nőből és 11 gyermekből állott. A cigányoknál, a ruhákba bevarrva 641 K-t megtaláltak, volt birtokukban egy járulat nélküli ló, egy nickel zsebóra, két katonapokrócz, három zubbony, sok összevagdalt katonai ruhadarab és nagy mennyiségű lopott ruházati cikk. A cigányok a bűnjelekkel együtt, az illetékes kir. ügyészséghez, a katonaszökevények pedig a katonai parancsnokságnak átadattak. Társaik után a nyomozás még folyamatban van.

Jegyzések hadikölcsönre. Danka András 2. oszt. őrmester, dálnoki őrsparancsnok az I. hadikölcsönre 300, a II-ra 200, a III-ra 800, az V-re 1050, a VI-ra 700 koronát, összesen 3050 koronát jegyzett; Gödri József alőrmester, a polyáni őrsről, a VI. hadikölcsönre 1500 K-át jegyzett.

Egy népfölkelő megtámadtatása. Kovács Mihály népfölkelő szakaszvezető, szolgálaton kívül, május 13-án d. u. 1/29 óra tájban, Magyaróvárott 3—4 katonát tetten ért, a midőn ezek egy kerítést ok nélkül tördeltek. Kovács népfölkelő szakaszvezető felszólította a katonákat, hogy hagyjanak fel a rongálással, mire az egyik katona Kovács elé lépett, őt kérdőre vonta, hogy mi joga avatkozik dolgaikba és ököllel Kovács arcába vágott, azután a katonák elfutottak. Kovács népfölkelő a katonákat üldözőbe vette a körülbelül 100 lépésnyi üldözés után sikerült is neki őket elérni, itt azonban ugyanaz a katona, aki előzőleg a népfölkelőt inzultálta, újból rátámadt és ütlegetni kezdte, majd a népfölkelő jobb kezének mutatóujját is megharapta. Közben a katona két társa a népfölkelő kardját kirántotta és azzal elszaladt. Kovács népfölkelő az őrsön Horváth László I. járásőrmesternek jelentette megtámadtatását, aki a támadókat Anka Pál honvéd tizedes, Szószki József gyalogos és Csizmár András tűzér tizedes személyében kiderítette és őket a magyaróvári katonai állomásparancsnokságnak átadta.

Talált tárgyak. Az Érden összpontosítva volt csendőrség elhelyezésére szolgált helyiség kitakarításán, ott a következő tárgyak találtak: egy tölténytáska «Kovács László csendőr» névcédulával és tíz darab éles töltény tartalommal, három darab kisebb Wertheim lakatkulcs, azután egy ládakulcs karikával. Tulajdonosaik igényeljük elveszett tárgyaikat Albert Sándor őrmester, érdi őrsparancsnoknál.

KÜLÖNFÉLÉK.

Hivatalos ételreceptek. Berlinben a napokban életbe lépett az új sütemény- és tortarendelet (egész komolyan!) a melynek értelmében ezentul csak háromfajta süteményt és négyféle tortát szabad készíteni és forgalomba hozni. A jóféle sütemény és torta receptjeit ezideig nemcsak a pékek tartották titokban hanem a háziasszonyok is és egy-egy ilyen tortakészítési módot úgy őriztek, mint a kincset és nagyon jó barátnőnek kellett annak lennie, a kinek ezt a titkot a rátartós háziasszonyok elárulták. A háború a konyhaművészet terén is alapos felfordulást okozott és a berlini magisztrátus úgy vélte, hogy nincs miért eltitkolni a hadisütemények és torták készítésének receptjét. Nemcsak megengedi, hogy mostantól kezdve e receptek alapján szabad efféle tésztaneműeket készíteni, hanem szigorúan meg is mondja, hogy más módon vagy pedig más anyagokból és egyéb keverési arányban nem szabad süteményt és tortát készíteni. A közönséges süteményhez csak lisztpótló anyagot, nevezetesen kukorica-tápiókat, bab-, burgonya-, gesztenye-, kókuszdió-, dió- és rizslisztet szabad használni. Ezer gramm lisztpótlékhoz háromszáz gramm cukrot, száz gramm száraztejet,

kétszáz gramm buzalisztet, husz gramm izesítőt (citromhéj-reszeléket), ötven gramm sütőport lehet adni, úgy hogy 730 gramm vízzel együtt az egész ne legyen több 2400 grammnál. A rendelet azután közli a teasüteménynek és a gyümölcstésztának a receptjét, a mivel ki is van merítve azoknak a süteményfajtáknak a száma, a miket a németek a háború alatt élvezhettek. A torták közül engedélyezik a király-tortát, a mely áll 150 gramm folyékony tojáspótlékból, 125 gramm buzalisztból, 125 gramm burgonyalisztból, 250 gramm lisztpótlékból, 30 gramm izesítőből, 10 gramm sütőporból, 250 gramm vízből, úgy hogy összesen az így készült torta 1090 grammot tesz ki. Ezután szabad még sütni töltött tortát, gyümölcstortát és habos tortát, a melyben azonban a habot krémpornak, zselatinnek és egyéb habpótló anyagoknak kell helyettesíteniök. A miként látható, a hadisütemények egy kicsit hamiskásak és főként az illúziók földidézésére valók. Hozzáértők állítása szerint az így elkészített hivatalos recept szerint készült tésztafélék eléggé izesek.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

S. 34. Végrekielégítéssel elbocsátott csendőr újbóli ténylegesítése esetén, előző szolgálati ideje után csak akkor részesíthető szolgálati pótdíjban, ha egy évi végrekielégítés esetén két éven belül lép vissza. (III. szab. 34. §. 2. p.)

Virág. Felvilágosításért forduljanak szakaszparancsnokukhoz. 1887. Nincs előírva.

Remény 225. Ellátásának az 1912. évi LXV. t. c. alapján való megállapítására igénye nincs és az ezirányban való minden kérvényezés czélталan.

Lázár B. 649166. Felváltását kihalgatáson szóbelileg kérheti.

Horváth I. G. 1915 április havában kelt 3554/eln. számú honvédelmi miniszteri rendelet.

Külfutott 20. 1. és 2. Kérelmének elintézését szolgálati uton szárnyparancsnokságától kérje.

Cs. G. jó. Gondoskodás tárgyát képezi, amint a most folyósított ruhabeszerzési segély is az általánosan kedvezőtlen állapotok javítását célozza.

J. N. A kedvezmény Önökre, mint tényleges szolgálatot teljesítő népfölkelőkre amugy is kiterjed.

48. Önnek, mint idősebb altisztnak az ifjabb hasonrendfokozatu előre tisztelegni tartozik.

●●●. 1. Illetékszabályzat 55. §. szabályozza. 2. A nős őrsparancsnok kötelessége.

F. M. Tp. 647. Alkalmasságukat és érdemességüket ottani előjárók vannak hivatta elbírálni és ahhoz képest intézkedni.

Béke. A Károly-csapatkeresztre a csendőrséghez tartozó egyének igénye van, ha az ellenség előtt teljesített legalább 12 heti harcztéri összolgálatot beigazolhat, eme harcztéri szolgálat alatt harcokban részt vett és osztaga, (járőre, őrsre) ez idő alatt harcztéri csapatként alkalmaztatott. Ezen időn belül akkor, ha harcztéri szolgálat közben ellenséges fegyver által megsebesült.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a 3. oszt. katonái érdemkeresztet a hadidiszitményjével és a kardokat:

az ellenség előtt tanúsított eredményteljes magatartása és különleges alkalmazásban teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

Herold Gyula, egy körlet csendörparancsnokságnál beosztott VII. számú csendörkerületbeli csendőrszázadosnak;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

különleges alkalmazásban teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

Szűtsy Imre, VI. csendörkerületbeli csendőrszázadosnak, egy körlet csendörparancsnokának;

adományozni méltóztatott:

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Sólyom Sándor, Czinege Ferencz alörmestereknek, az I., Ambrus Béla, Jancsa Miklós alörmestereknek, a II., Péterfi Ferencz, Kazinczi Péter alörmestereknek, a III., Oroszi János, Bajza István alörmestereknek, az V., Csóka István, Császár Mihály, Nagy István I., Horváth György III. alörmestereknek, a VI. és Nemes János alörmesternek, a VIII. számú csendörkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Juhász András 2. oszt. örmesternek, a IV. és Kollár György 2. oszt. örmesternek az V. számú csendörkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnek:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

az 1. osztályu ezüst vitézségi érem:

Péterfy István alörmesternek, a VI., Laczkó Sándor 2. osztályu örmesternek, a VII. sz. csendör-kerületben, továbbá az ellenség előtt elesett:

Szítás András alörmesternek, a VII. és Gábor Tódor az V. számú csendörkerületben:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

a közbiztonsági szolgálatban tanúsított vitéz magatartásáért:

Horváth Ernő alörmesternek, a VI. számú csendörkerületben:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

az ellenség előtt elesett: Szalai Vincze, továbbá

Ambrus Károly csendöröknek, a VII., Bezenhoffer József, Abdai Márton alörmestereknek, Kafka János csendörnek, az V., Kovács Lajos, Somogyi József alörmestereknek, a VI. Bokor Jakab járásörmesternek, Gálfi Ferencz 1. oszt. örmesternek, Gallai József alörmesternek, Simó János 1. oszt. örmesternek, Vida Benedek, Albert Ferencz, Barabás András, Sütő István alörmestereknek a VII. számú csendörkerületben, Mocári Lajos, Ditrich Géza, Rácz János népfölkelő tizedeseknek, beosztva a VII. számú csendörkerülethez, Köő István csendörnek, a VII. csendörkerületben, Juhász István népfölkelőnek, beosztva a VII. számú csendörkerülethez, Szőke Zakariás, Szabó Tamás alörmestereknek, a VII., Nagy Lajos alörmesternek, a VIII., Józsa László, Bedő Miklós alörmestereknek, Szabó János, Biró Jónás csendöröknek, Szabó József I., Borsik Pál, Kiss János, Kiss Domokos járásörmestereknek, Szakács János 2. oszt. örmesternek, Bartha János alörmesternek, a VII. és Piczis László csendörnek, a VIII. számú csendörkerületben:

a bronz vitézségi érem:

Purda Mátyás 1. oszt. örmesternek, Bába Imre 2. oszt. örmesternek, Futaki Gábor, Abrahám József alörmestereknek, Burger Márton, Illés István I., Posztós Ferencz, Czira Sándor, Grosz Károly és Marosics Gyula csendöröknek, a II. sz. csendörkerületben:

a koronás vas érdemkereszt a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Kuczik László alörmesternek, a IV., Bukur Mihály és Vida József alörmesternek, a VII. számú csendörkerületben.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztése.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadjunk betéteket Takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkönél, 6% (hat) betéti kamattal fizetünk (A tőkekamatadó levonásával) 2. Oly betétek után, melynek a betéte az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kéri. 5 1/2% (öt és fél) betéti kamattal fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattal és mellett Utalványok, intézkedések és csekkek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatai elismerésül:

Gärtner Mihály 1. oszt. őrmesternek, a II., Novák Lajos alőrmesternek, az V., Négyesi Lajos alőrmesternek, a III., Biró Antal és Zöld Sándor alőrmestereknek a VIII. számú csendőrkerületben.

Tényleges állományba felvétetik:

Luttmann György, VII. számú csendőrkerületbeli ideiglenes nyugállományú csendőr törzsőrmester, a meg-ejtett újbóli felülvizsgálat alapján, mint «szolgálatképes».

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik:

1917. évi június hó 1-ével:

Varga Gusztáv, II. számú csendőrkerületbeli járás-őrmester, a meg-ejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Kiskundorozsma.

Pálfi István, VII. sz. csendőr-kerületbeli törzsőrmester, a meg-ejtett felülvizsgálat alapján, mint «jelenleg szolgálatképtelen», hat hó tartamára.

Választott lakhely: Balatonkenese.

Előléptettek:

2. oszt. őrmesterré:

1916. évi július hó 1-ével:

Németh József II., VII. sz. csendőrkerületbeli al-őrmester;

alőrmesterré:

1917. évi február hó 20-ával:

Székely Mihály II., VII. sz. csendőrkerületbeli vezető és Mészáros János, VII. sz. csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi április hó 17-ével:

Orbán József II., III. sz. csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi május hó 1-ével:

Mátyás Ignác, Moldován Vazul, VII. számú csendőr-kerületbeli csendőrök;

1917. évi május hó 12-ével:

Oltean György, VII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1917. évi május hó 16-ával:

Kővári Vazul, Csegedi András, Mészáros János IV. és Szungyi János, II. számú csendőrkerületbeli csendőrök, azután Fazekas István, Szombath Márton, Folytos Sándor, Gál Sándor és Szederjesi György, VII. számú csendőrkerületbeli vezetők, végül Laczkó Sándor, Fülöp

János, Zsögön József, György István, Kolumbán Lajos és Kandert Tamás, ugyanezen csendőrkerületbeli csendőrök;

vezetővé:

1917. évi május hó 1-ével:

Mihály József, Madaras Venczel, Imre Mihály Lajos, Kovács Ferencz, Fülöp Ferencz, Baróti József, Gadó Sámuel, Antal János, Ambrus András, VII. sz. csendőr-kerületbeli csendőrök;

1917. évi május hó 16-ával:

Fehér Imre, Jenei Miklós, Korna János, Bacsó István, Kovács Ferencz II., Vas Mihály, Decsán Miklós, Harkó Gábor, Bántó János, Darabán János, Rozor Tivadar, Kása Benjamin és Nagy János III., I. csendőr-kerületbeli csendőrök.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

a III. számú csendőrkerület állományában:

Benke János 2. oszt. őrmester, Kurtucz György és Kiss László alőrmesterek 5—5 db, Back Mihály al-őrmester 4 db, Obara István, Fülöp Pál és Farkas Pál alőrmesterek 3—3 db, Molnár János I. 2. oszt. őrmester 2 db 10 koronás aranyból álló jutalomdíjban részesítették.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet, varrógépet, gummit és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszámba vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Osodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-tól 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Felszerelési szükségletét igyekezzék mindenki sürgősen beszerezni, mert az áruk folyton drágulnak.

Nagy készleteink folytán nálunk előnyösen vásárolhat.

Őrjárat lapok

most

rendelendők meg!